

ת"פ 26491/09/15 - מדינת ישראל, משרד החקלאות - היועץ המשפטי נגד סימון שבתאי

בית משפט השלום בראשון לציון

31 מאי 2016

ת"פ 26491-09-15 מדינת ישראל ואח'
נ' שבתאי

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
1. מדינת ישראל
2. משרד החקלאות - היועץ המשפטי

נגד
הנאשם
סימון שבתאי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ג'ריס גנטוס

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

הרקע.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות: רעיית דבורים בשטח מרעה ללא אישור, גידול דבורים והפקת דבש ללא רישיון והקמת מכוורת והחזקתה ללא רישיון.

על פי כתב האישום, נאמר כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, דהיינו ביום 9.12.13, היה לנאשם רישיון לייצור ושיווק של דבש מטעם המועצה לייצור ולשיווק של דבש. הרישיון היה ל- 768 דבוריות ("כוורות"). בהתאם לרישיון אושר לנאשם להציב את הדבוריות ב- 37 נקודות ציון (נ.צ.) שונות. במועד הנ"ל ובמועדים סמוכים עסק הנאשם בגידול דבורים ובהפקת דבש מ- 70 דבוריות אשר הקים והחזיק בנ.צ. 191685/666279 ("המקום הרלבנטי") שהינה בסמוך למחנה סירקין בפתח תקוה, לאורך נחל מזור, שלא כדין.

בדיון שהתקיים לפני ביום 12.11.15 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום לפיכך קבעתי הדיון להוכחות ליום 10.3.16.

המחלוקת.

עמוד 1

בפתח הדברים ראוי לפרוש גדר המחלוקת בין הצדדים. הנאשם טוען כי עוסק הוא בגידול דבורים מזה שנים רבות, משנות השבעים של המאה הקודמת, ובין היתר גם במקום הנטען לעיל. לדבריו, מאז ומתמיד סבר כי יש לו היתר לגדל דבורים ולהפיק דבר. כמו כן, טוען הוא כי טעתה המאשימה בהגדרת המקום שכן, לא נערכו מדידות על פי החוק לשם קביעת המקום. מכל מקום, טוען הנאשם כי הרישיון שבידו כולל את המקום הרלבנטי.

מטעם המאשימה העידו שני עדי תביעה. העד האחד הוא המפקח אשר ביקר במקום, ביום 9.12.13, ערך סיכום הביקור וגבה הודעה מהנאשם. לפי עדותו של עד זה, מיקום המקום הרלבנטי נקבע על ידי ג'י. פי. אס (Global Positioning System) מכשיר לקביעת מיקום שהיה ברשותו. על פי המכשיר נקבע גם הנ"ל, פעולה שמכונה "דקירה". לפי עדותו הוצבו שם הכוורות כפי המצוין בכתב האישום. העד השני שהעיד מטעם המאשימה הוא מר שמשון הרלינגר, סמנכ"ל המועצה לייצור ושיווק של דבש. עד זה העיד אודות העדר רישיון לגידול ומרעה למקום הרלבנטי.

לפי עדות הנאשם, אכן, היה ספק מסוים מצד הרשות בדבר רישיון במקום הרלבנטי. משום כך, מצא להפנות אחד בשם מרדכי קרפ על מנת שיכתוב מכתב מיום 22.3.06 לרשות, ויודיע לה כי מזה למעלה מעשרים שנה, לא ראה כוורות במקום הרלבנטי, של אדם אחר מלבד אלו של הנאשם. לטענת הנאשם מאז נכתב מכתב זה, ובמשך כשבע שנים לא פנו אליו מן הרשות אלא לאחר שהוא פנה אל מר הרלינגר, לאחר שזה ביקר במקום בשנת 2006 וכדבריו "דקר" את המקום. הסיכום היה שמר הרלינגר "יתקן" את המקום. משום כך, מצא הנאשם לפנות לאותו קרפ שישלח המכתב. טוען הנאשם כי במשך שבע שנים מאז שלח קרפ את המכתב לא שמע מן הרשות ולפיכך סבר שיש לו רישיון. הנאשם השיב כי באופן פוזיטיבי לא נאמר לו שיש בידו רישיון המתייחס למקום הרלבנטי.

כמו כן, טען כי הרשות טועה באשר למיקום של המקום הרלבנטי משום שלא נעשו מדידות על ידי מודד מוסמך וכי קיימת טעות בנ"צ. כפי המפורט בכתב האישום.

דין והכרעה.

ראשית מצאתי להתייחס לטענה בדבר הטעות במדידות. אין חולק על כך, שהנאשם גידל דבורים במקום הרלבנטי. העד, המפקח מיכאל אביגדור, העיד אודות האופן בו מצא לקבוע את הנ"צ. ובלשונו "הדקירה", באמצעות מכשיר ג'י. פי. אס. אני מקבל עדותו וקובע כי בעדות זו עלה בידי התביעה להרים הנטל בנקודה עובדתית זו. אמירה בעלמא של הנאשם, כי קביעת הנ"צ. באמצעות הג'י. פי. אס, אין בה כדי להטיל ספק סביר בשאלה זו. הנאשם מבסס טענתו על תקנות המודדים (מדידות ומיפוי) תשנ"ח - 1998 לפיהן לדעתו נקבע כיצד לבצע מדידה. עיון בתקנות אלה מגלה כי תכליתן שונה ואינה רלבנטית לשאלת דרך המדידה במקרה שלפנינו דהיינו קביעת נ"צ. לשם רישוי על פי החוק. וזו התכלית על פי התקנות:

"מדידה" - מדידה של נקודות בקרה אופקית, נקודות בקרה אנכית ומדידת מקרקעין לצורך הכנה ועדכון של מפה טופוגרפית, מפה מצבית, מפת צלום, מפה לצורך הסדר זכויות קניין, תכניות לצורכי רישום, קבלת היתרי בניה, מיפוי כללי, מפת רקע ומדידות הנדסיות על פני הקרקע ומתחתיה, וכן מדידה של מקרקעין עבור מערכות מידע גאוגרפי או אחסון במאגרי מידע;

לשם קביעת מיקום הכוורות בהתאם לרישיון די במכשיר ג'י. פי. אס כפי שהעיד על כך העד המפקח מר אביגדור. אלא שמעבר לכך, הנאשם מודה כי המיקום המתואר בכתב האישום, כפי עדותו של המפקח של העד הרלינגר הוא המיקום של הכוורות. טענתו היא שמשום התנהלות הרשות, כמו גם לנוכח היותו מגדל דבורים באותו מקום מאז שנות השבעים, סבר כי בידו רישיון כדן.

העד הרלינגר הוא למעשה נציג הרשות, ודבריו הם דברי הרשות. העד הסביר באריכות הדרך לקבלת רישיון לגידול דבורים. על פי עדותו, שאני מקבלה כמהימנה ביותר ודבריו אמינים, לנאשם לא היה רישיון לגידול במקום הרלבנטי. יתירה מזו, על פי המפה ת/7 עולה כי סמוך למקום הרלבנטי "הנקודה השחורה" על המפה קיים אתר גידול של הנאשם אשר לו היתר - "הנקודה האדומה" אשר סומנה בריבוע. לפי דברי העד, על פי המרחק בין שני האתרים, עולה ברורות כי אין למקום הרלבנטי רישיון, שכן המרחק קצר מהמרחק המינימלי להצבת כוורות.

אלא שבתיק זה קיימת ראייה כבדת משקל הסותרת גרסת הנאשם. מתוך עיון בת/9, שהנאשם אישר כי קיבל אותו בעקבות שיחה שהייתה לו עם העד הרלינגר, עולה כי לפחות מחודש מאי 2013 ידע בבירור כי הרשות קובעת שאין בידו רישיון למקום הרלבנטי. הנאשם לא ידע להסביר מדוע לא דאג לפנות לרשות על מנת להסדיר הרישיון. לדבריו, אותה עת הייתה עונה בוערת והוא עבד לבד. אין בהסבר זה כדי להרים הנטל ולקבוע ספק סביר בראיות התביעה. אם סבור היה הנאשם כי הרשות טועה וכי בידו רישיון הרי שהנטל עליו להסדיר העניין להוכיח לרשות כי היא טועה. מכל מקום, אני קובע כי הנאשם ידע שאין בידו רישיון למקום הרלבנטי. אין ממש בטענה כי סבר שהרשות "מחלה" לו, וכי העניין הוסדר. בת/9 מסביר וקובע העד הרלינגר שאין לנאשם רישיון במקום הרלבנטי וכי ההצבה של הכוורות היא במרחק של כ- 450 מ' מההיתר שניתן לו. יתירה מזו, פונה מר הרלינגר לנאשם בכתב זה ומציע לו: "דומני כי הגיע העת לשיבת עבודה". משמע פונה ומציע לו להסדיר את הרישיון. אין זאת כי אם משום התעלמות הנאשם מפנייה זו, הגיע כתב האישום שלפני וההליכים הללו.

אשר על כן, אני מרשיע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ו, 31/05/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות שברעיית דבורים ללא אישור וגידול דבורים והפקת דבש ללא רישיון

עמוד 3

והקמת מכורות והחזקתה ללא רשיון. אילו היה הנאשם נעתר להודעת הקנס ומשלם את הקנס המינהלי על סך 2200 ₪ היה משפטו מסתיים באופן הזה ומבלי שבית המשפט נאלץ לשמוע הוכחות ולהשקיע זמן שיפוטי יקר ביותר שאינו בנמצא.

זכותו של אדם לנהל משפטו לרבות ובמיוחד ככל שמדובר במשפט פלילי.

יחד עם זאת, בית המשפט בוחן באופן רטרופקטיבי האם היה מקום לנהל משפט תוך שמיעת עדים והשקעת משאב יקר ביותר כמו זמן שיפוטי. כפי שביארתי בהכרעת הדין, למעשה לא היתה לנאשם הגנה. כל שעל הנאשם הוא תחושה סובייקטיבית ש"הצדק" עימו. אין בכך כדי להצדיק ניהול המשפט אף על פי שמבחינתי ניתן להבין התחושה הסובייקטיבית של הנאשם.

בשולי הדברים אומר כי אל לו לאדם לנהל משפט על פי גחמה או תחושות. בטרם דיון במשפט זה הצעתי לנאשם להעזר בשירותים משפטיים. אינני יודע אם הנאשם עשה זאת, יש להניח שעצם התעקשותו לקיים המשפט באה על רקע של אי התייעצות וחבל שכך.

באשר לעצם העניין, דהיינו העבירות בהן הורשע הנאשם. רעיית הדברים והפקת הדבר הוא משאב ציבורי מצומצם, לפיכך תכלית החוק היא להסדיר רעיית הדברים באופן שיהיה איזון בין המשאב לבין הרעייה והפקת הדבש וההפך הוא נכון, ככל שנושא זה לא יוסדר, כך נגיע למצב קשה ביותר של מחסור בדבש. לפיכך אני קובע כי אין להקל ראש בעבירות אותן ביצע הנאשם.

כפי שטען ב"כ המאשימה הקנס המינהלי הוא 2,200 ₪ וכפי שקבעתי לעיל אילו היה הנאשם משלם הקנס המינהלי היה מקום להסתפק בכך. אך כיום לאחר שהנאשם עומד במריו ואיננו מביע חרטה או צער על מעשיו נראה לי שהעונש הראוי הוא שילוש הקנס המינהלי.

אשר על כן אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

קנס על סך 6,600 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1/8/2016.

אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות על סך 20,000 ₪ לפיה אם יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מהיום ישלם הסכום.

לא יחתום על ההתחייבות ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אייר תשע"ו, 31/05/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה